

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13805

гр. София, 08.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в закрито заседание на 08.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

като разгледа дело номер **4195** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал. 4 АПК вр. чл.172, ал.6 ЗДвП.

Образувано е по жалба на В. Н. Ш. от [населено място], чрез адв. Л. П.- САК, срещу ЗППАМ №681 от 30.03.2026г. издадена от мл. автоконтрольор в О „ПП“- СДВР, за налагане на ПАМ по чл.171, т.2,б. „Л“ от ЗДвП-, временно спиране от движение на пътно превозно средство: на собственик, при управлението на чието моторно превозно средство е превишена максимално разрешената скорост за движение в населено място с над 40 km/h или извън населено място с над 50 km/h – за срок един месец“.

С жалбата е направено искане за спиране на допуснатото по закон предварителното изпълнение на ЗППАМ. В искането се посочва, че не е налице реална необходимост от предварително изпълнение.Посочва се, че е налице сериозно съмнение в законосъобразността на самата ЗППАМ, доколкото в нея липсвали съществени данни относно начина на установяване на твърдяното нарушение; не е посочено с какво техническо средство е измерена скоростта.При липса на такива данни не може да се приеме, че нарушението е било установено по безспорен начин, което поставя под съмнение самото основание за налагане на мярката.В случая се стигало до ограничаване правото на собственост и възможността за ползване на автомобила още преди да е установено по надлежния ред извършването на нарушение, което води до несъразмерно засягане на правната сфера на жалбоподателя. С оглед на изложеното е налице явна несъразмерност между тежестта на наложената мярка и преследваната от закона цел, както и риск от настъпване на значителни и трудно поправими вреди, и в заключение се иска спиране на предварителното изпълнение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и искането, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено с подадената жалба от адресата на заповедта, за който е налице правен интерес. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на заповед с правно основание чл.171, т.2,б. „Л“ от ЗДвП е наличието на подадена жалба срещу самата заповед.

Искането е допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес във всящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

В конкретния случай ПАМ е наложена въз основа на АУАН съставен за претендирано нарушение по ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 5 и 6 ЗДвП обжалването на заповедите, с които се прилагат ПАМ по чл. 171 ЗДвП се извършва по реда на АПК. Подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Предварителното изпълнение на заповедта е допуснато по силата на закона - чл. 172, ал. 6 ЗДвП.

В ЗДвП не са предвидени основанията за спиране на допуснатото предварително изпълнение, поради което следва да намерят приложение общите норми на чл. 166, ал. 2 и 4 АПК, съгласно които съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорвания значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. При липса на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането, съдебната практика е извела, че тези последици следва да са от такова естество, че да могат да се противопоставят на значимостта на целите, които законът поставя с предварителното изпълнение.

Всяко изпълнение на невлязъл в сила индивидуален административен акт, чието предварително изпълнение е допуснато по силата на закон, обичайно има въздействие в правната сфера на адресатите на акта, които предварително следва да понесат задълженията или ограниченията, които се налагат с още невлезлия в сила индивидуален административен акт. Така предварително изпълнение на невлязъл в сила индивидуален административен акт имплицитно съдържа в себе си и възможността изпълнението да причини вреди на адресата, ако впоследствие актът бъде отменен. В определени случаи, законодателят е разпоредил изрично в правна норма, че обжалването няма суспензивен ефект, освен ако съдът разпореди друго. Законовата презумпция за висока обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорвания значителна или трудно поправима вреда противопоставима по значимост на защитавания обществен интерес. Доказателствената тежест за тази факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя. Тъй като става въпрос за изключение от принцип тълкуването на законовите предпоставки е само стриктно.

Направеното с жалбата искане съдържа на практика единствено мотиви относно претендирана незаконосъобразност на наложената мярка и касаят съществуването на спора, като не съдържа аргументи, обосноваващи наличието на основания за спиране, нито са представени доказателства, от които да може да се направи категоричен извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ.Т.е. изложените доводи в жалбата в насока възможна незаконосъобразност на оспорения акт са неотнормирани към преценката за основателност на искането за спиране на същия / определение № 13741/16.10.2019 г. по адм. д. № 11112/2019 г. на Върховния административен съд, VII отделение/. В жалбата всъщност липсват конкретни твърдения за настъпването на значителна или трудно поправима вреда за срока на наложената ПАМ, извън ограничаване правото на ползване на въпросното МПС, което е част от съдържанието на ПАМ „ временно спиране от движение на пътно превозно средство на

собственик“ и не са представени никакви писмени доказателства, които да водят до извод за последици от визираното естество, които да могат да се противопоставят на значимостта на целите, които законът поставя с предварителното изпълнение за осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения. Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, III, 81 - ви състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. Н. Ш. от [населено място], чрез адв. Л. П.- САК, за спиране на допуснатото по закон предварителното изпълнение на ЗППАМ №681/30.03.2026г. , издадена от мл. автоконтрольор в О „ПП“ - СДВР, за налагане на ПАМ по чл.171, т.2,б. „Л“ от ЗДвП.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: